Основна школа „Јован Јовановић Змај“

Ковин, децембар 2014.

На крилима змаја
читању нема краја

Поштовани читаоче,

Велико нам је задовољство што ће изнова, након дужег времена, Змајчић бити штампан. Пре више од века, давне 1904.године, када се чика Јова Змај у вечностима придружио својим Ђулићима, у Ковину је зазвонило прво школско звоно огласивши почетак рада наше школе. Пола столећа касније, увек тежећи новом и бољем, зналачки вођен пером наставница српског језика Браниславе Стојиљковић и Јованке Димитријевић, настао је први број школског листа Змајчић. Трајао је и делио судбину школе, града и земље, све ређе излазећи, јер су га, као штампу уопште, лагано потискивали надолазећи електронски медији. Интернет је постао место где се готово сваког дана, на школском сајту и видео каналу, може сазнати о животу и раду школе. То је добро, Змајевцима је својствено да увек стрема најновијем и најбољем, али и да поштују традицију. Зато смо срећни што се међу нас вратио штампани Змајчић. Желимо да још дуго треје, да га још много генерација чита, пише и уређује, јер је он био и остао део нас.

Редакција

„Змајчић“, лист ученика и наставника ОШ „Јован Јовановић Змај“ Ковин, Редакција: главна и одговорна уредница Јована Стојиљковић, деск Дејан Крецуљ, Софија Тасић, Милица Станковић, фотографија Мартин Радивојев, Интернет адреса www.zmajkovin.edu.rs, e-mail

zmajkovin@gmail.com, штампа СЗР „Штампарија Бела“ Ковин.

У овом броју „Змајчић“ је за вас припремио следеће садржаје:

1. **ЗМАЈЕВА ДЕЧЈА НЕДЕЉА**
2. **МЕСЕЦ КЊИГЕ И ЧИТАЊА У НАШОЈ ШКОЛИ**
3. **КУТАК ЗА ЗМАЈЧИЋЕ**
4. **ИНТЕРВЈУ СА ДРАГИМ УЧИТЕЉИМА**
5. **У СУСРЕТ ПРОФЕСИОНАЛНОЈ ОРИЈЕНТАЦИЈИ**

ЗМАЈЕВА ДЕЧЈА НЕДЕЉА

По свему судећи, од када се обележава Дечја недеља у нашој школи, никада није била дужа, садржајнија и квалитетнија. Отпочела је још у суботу, 4. октобра, када су поводом Дана заштите животиња, млади биолози у центру града суграђанима делили "биолошку новиницу" и учествовали у традиционалном "Банатском фруштуку" својом "Заборављеном ужином".

Уз редовну наставу, протекла је и наступајућа седмица. Започела је подсећањем на Дечја права и великим јесењим кросом на атлетској стази стадиона ФК "Раднички" чији су победници у среду трчали "трку за срећније детињство".

Тако је и настављено, читавом руковети веселих, занимљивих и поучних садржаја: "Музика речи" била је прилика да старији узраст покаже своја достигнућа у музици и рецитовању, млађи су се дружили са песником у Дому културе, приредили фасцинантни маскембал, цртали на асфалту, писали на тему "Моја учитељица" и још много другог, поменимо само израду инсталације "Мир је мој избор", "Шминкеријаду", "Другарство није птица", Писање порука другарства и израда "Наруквице пријатељства" којом је обавијена цела школска зграда, у дужини од невероватних око 400 метара. Спорта било је на претек:

од штафетних игара, одбојке, урадите несвакидашње дисциплину "Снага кладе ваља", обарање руку, али девојцица.

Ни научних садржаја није недостајало: ученици су активно учествовали у светској недељи свемира и на локалитету Старог града упознали се са историјом ковинске тврђаве и јединственом макетом тока Дунава. Као и сваке године, на "Дан отворених врата", представнике Ученичког парламента примило је водич локалне самоуправе, сви ученици су срдачно дочекани у библиотци "Вук Караџић".

Тачку на "и" ставила је научна екскурзија младих физичара и биолога који су посетили београдске музеје у суботу, 11. октобра, управо када је отпочела "Европска недеља програмирања", током које је ученицима приказан рад на давно заборављеним микрорачунарима са примерима елементарног програмирања, онако како су некада радили њихови родитељи.

Посета Змајеваца председнику Општине Ковин

Ученици осмог разреда Никола Дивнић, Бојана Секулић и Милица Станковић, 9. октобра присуствовали су пријему за ученике у оквиру Дечје недеље у Општини Ковин. Председник општине Душан Петровић поздравио је ученике, најпре у сали за седнице, а потом и у свом кабинету. С обзиром да је мото овогодишње Дечје недеље "Свако дете срећна лица чува једна породица", повела се дискусија о томе колико је важна породица за раст и развој сваког детета. Ученици су имали прилике да активно учествују у дискусији на задату тему и да постављају питања.

Књижевни сусрет Змајеваца са Јасминком Петровић

-Свако дете срећна лица чува једна породица-

Шестог октобра у Градској библиотеци "Вук Караџић" ученици три ковинске основне школе имали су прилику да се упознају са најтраженијим дечјим писцем, Јасминком Петровић. Јасминка Петровић је позната по уређењу дечјих емисија на радију "Пингвин", писала је и за многе дечје часописе, од којих је најпознатији "National Geographic Junior", који је сама уређивала.

Књиге су изузетно поучне, јер се баве вршњачким проблемима за која књижевница нуди адекватна решења, али оставља читаоцима простора за нове идеје. Оваквим приступом у њеним књигама и идејама за практично решење уобичајених школских проблема, оставља могућност да сами читаоци реше те проблеме као и да дођу до нових идеја које ђаци наше школе могу да примене у пројекту "Форум театар", за школу против насиља чији је мото ове године „Може и другачије“.

МЕСЕЦ КЊИГЕ И ЧИТАЊА У НАШОЈ ШКОЛИ

Поновно штампање „Змајчића“ јесте свакако симболично враћање традиционалним и правим вредностима које итекако леже у непресушним изворима знања и мудрости, у књигама. Авантура коју само читањем можемо да доживимо, а успут покупимо и мало животног искуства и мало смеха, незаменљива је, или бар тако мислимо. Информационе технологије постају доминантне у савременом свету. Оне прождиру све што им се нађе на путу, па тако је и традиционално схватање књиге већ давно изгубило свој некадашњи значај.

Ми смо се нашли између оног савременог и традиционалног и знамо да су те две ствари наизглед неспојиве, али смо читав месец новембар посветили прављењу моста који је бар на кратко повезао садашњост и прошлост, али и указао на једну сасвим могућу нову будућност, коју смо обележили речима: *На крилима Змаја читању нема краја*.

Рашена да предупреди гашење чиаталачких навика, библиотекар школе Мирјана Милошевић спроводи анкету међу ученицима где сазнајемо да резултати о читалачким навикама нису поражавајући и то нам даје додатног подстицаја да књизи и читању пружимо адекватно место и да бар на један дан *сви будемо читаоци*.

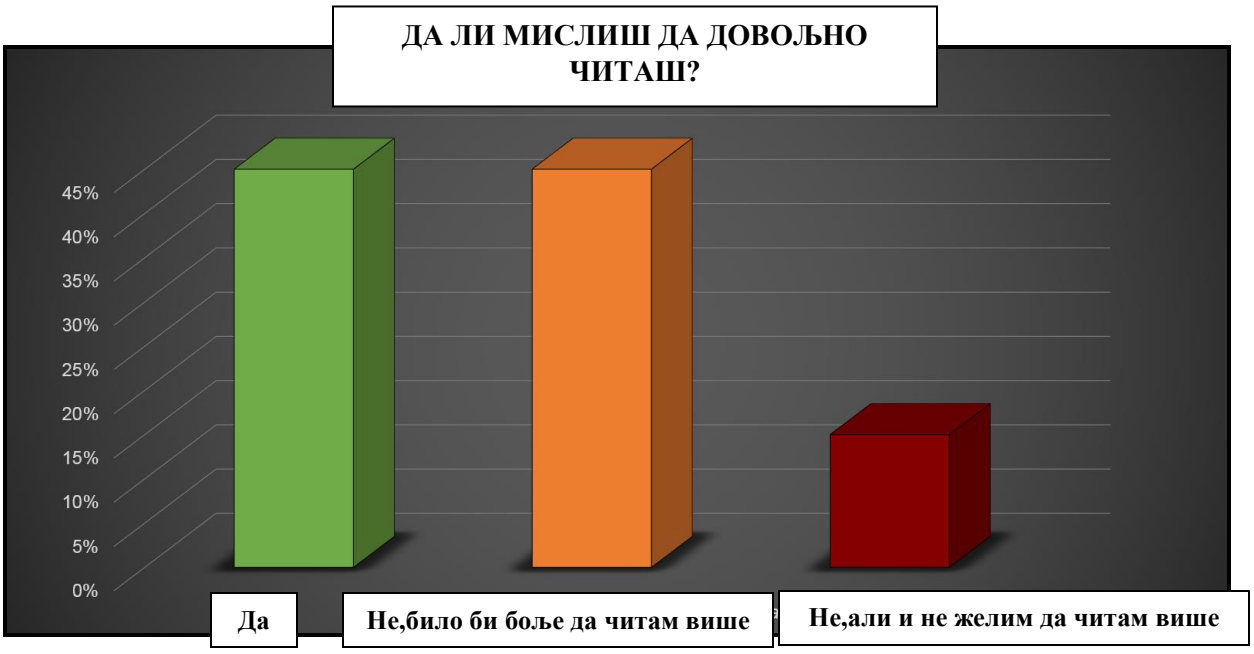

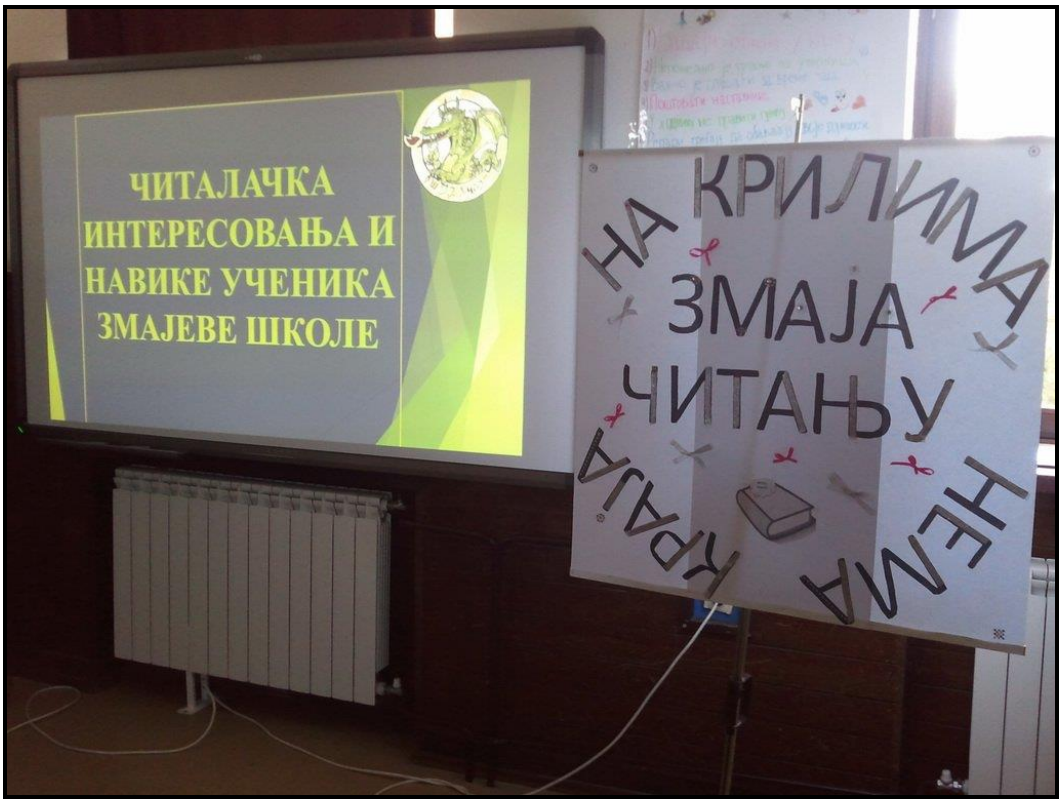

Тај дан је обележен 15.11.2014. године када је наша школа угостила ђаке, родитеље и колеге из осталих школа у општини. Организована је и продајна изложба књига где су се представиле издавачке куће: „Логос“, „Креативни центар“, „Бигз“ и „Вулкан“, а посетиоци су могли да буду и купци.

Осим продајне изложбе књига, била је ту и изложба дечјих радова по читавој школи за коју су осим ученика били заслужни сви учитељи наше школе као и наставница ликовне културе, Милена Штиковац.

Не сме се заборавити непролазна вечност књиге, а да нас то подсете, наше драге колегинице наставнице српског језика у пензији: Гордана Ђоковић и Душанка Тасић, биле су нам гошће у размени читалачких искустава.

Својим позамашним искуством и читалачком праксом посаветовале су ђаке о важности читања и биле расположене да одговоре на сва њихова питања.

Да ли књига губи значај у ери савремене технологије?

И поново свесни да књига „изумире“ у савременом свету технолошког напретка морали смо нешто да учинимо. Управо процеп у ком се тренутно налазимо, између традиције и модернизације, нагнао нас је на идеју о једном савим необичном приступу књизи. Сви ми који знамо да уживамо читајући, који смо схватили да је књига посластица за читаоца, потрудили смо се да на сасвим нови начин заинтересујемо све који можда још увек нису схватили важност читања. Решили смо да бар на само један дан технологија иде у корист књиге. То је сусретање технологије и књиге у једној тачки. Уколико то протумачите као добар маркетинг за књигу, онда смо постигли циљ.

Наиме, на иницијативу Ђачког парламента да се осмисли нешто сасвим ново, наставница енглеског језика Јована Стојиљковић долази на идеју о пројекту „Трејлер за књигу“. Вероватно помишљате већ о трејлерима за филмове, изненадићемо вас. Потрудили смо се да направимо трејлере за књиге које су ученици прочитали, а желели да препоруче. Ђаци су кроз трејлере приказали доживљај књиге, и потрудили се да у гледаоцима пробуде жељу да баш ту књигу доживите на свој начин. Представљена су четири трејлера за књиге које су на ученике оставиле снажан утисак, а то су:

„Небо пада“ (Сидни Шелдон)- Теодора Тодоровић VII-2

„Зовем се зло“ (Р.Л.Стајн)- Бојана Секулић VIII-1

„Ми деца са станице Зоо“ (Кристијана Фелшеринов)- Милица Станковић VIII-1

„Ивино путовање“ (Џуди Кертин)- Софија Тасић VIII-2

Публику су чинили ђаци, наставници и учитељи како наше, тако и других школа. Стручни жири су чинили: Емина Ђурашинов *директор библиотеке „Вук Караџић“*, Сенка Стоја *библиотекар ОШ „Ђура Јакшић“*, Миљана Зејак *библиотекар ОШ „Десанка Максимовић*“, Јелена Милановић *наставник српског језика наше школе*, Весна Радмановић *учитељица наше школе.*

Прву награду и према гласовима стручног жирија и према гласовима публике освојила је ученица VIII-2 разреда Софија Тасић са трејлером за књигу „Ивино путовање“ (Џуди Кертин). Сви ученици и уважени жири добили су дипломе и захвалнице.

Ово је био тренутак када се традиционално и модерно стопило у једно, када је технологија ишла у корист промовисању правих вредности и када смо ми успели нешто позитивно да учинимо за будућност и да унапредимо читалачке навике.

О значају читања

Информационе технологије, а посебно Интернет, постали су део наше свакодневице. Према новијим подацим, данас Интернет користи преко милијарду људи. Интернет обликује свет у коме живимо и формира наш поглед на свет. Сви желе да буду информисани, јер бити информисан значи бити у тренду. Ипак, важно је имати на уму, да Интернет пружа информацију, али не даје и истинско знање, зато је имати приступ Интернету и бити компијутерски писмен, неопходно, али не и довољно. Давно пре, старогрчки мислилац Есхил изговорио је нешто што и савременом човеку треба бити за наук: „*Мудар је онај који зна нешто корисно, а не онај који зна све*“ Да би се разумео смисао неке информације потребна је одређена стручност и знање као кључ за њено дешифровање.

Мирјана Милошевић

школски библиотекар

КУТАК ЗА ЗМАЈЧИЋЕ

-На крилима Змаја читању нема краја-

На крилима Змаја читању нема краја јесте крилатица којом смо се водили читавог месеца новембра. Размишљајући тако о значају читања и књиге ученици наше школе су свој допринос месецу књиге дали и тако што су понешто написали о књизи и читању и следећи одељак је посвећен њиховој неисцрпној креативности и машти.

Књига

Књига је сјајна,
Књига је бајна.
Може бити лепа
И чувати наше тајне.
Неке су љубазне,
Неке безобразне.
Нек' су и лепе,
Нек'су и лаке,
Све су то књиге
За нас ђаке.

Катарина Ивезић V-1
Сара Голубовић V-2

Књига

Књига је бајна,
Књига је сјајна.
Из ње се учи,
Пише, чита и ствара.
Књига је та што нас спаја
И љубав ствара.

Анђела Китић V-2
Јована Тимотијевић V-2

Књига

Књига ми пружа много маште и весеља. Научила ме је да читам и пишем и са њеном нежном успаванком усним слатки санак.

Сања Станић III-2

Књига

Књиго, мила књиго,
Да ли си знала
Шта си ми дала?

Знање и срећу,
Машту још већу,
Разна путовања
И поучна сазнања.

Из тебе се учи,
У теби се пише,
Што си старији
Све више и више.

Тара Радмановић III-2

Књига

Књиге могу бити:
велике и мале,
дебеле и танке,
тужне и бајне,
све књиге су сјајне.

Књиге служе
свој деци
И сви их изнајмљују
у библиотеци.

Андреј Лукић III-2

Књига

Књига је твој најбољи друг
Када си сам и кад немаш куд.

Књига значи да машта
Може свашта.

Уз књигу се и смејеш
И тугујеш.

С књигом можеш знање достићи
И цео свет обићи.

Вељко Васић III-2

Књига

Књига је моја пријатељица,
Моја учитељица,
Из ње се научи свашта,
Уз њу ми проради машта.

О књиго моја мала,
Ти си пријатељица права,
Ти си извор живота,
Што нас у паметне људе ствара!

Анастасија Гуга III-2

Књига

У школи се учи
кад те нешто мучи.
Једина је брига
Да се нађе права књига.

У њој одговор да нађеш
на питања твоја-
колико, кад, како,
треба да зна свако.

Ту ме чека прича, бајка,
Схватим колико је добра мајка,
И како се тата труди
Да постанемо добри људи.

Док ме мучи хиљаду брига,
Мој најбољи друг је књига.

Алекса Лакићевић III-2

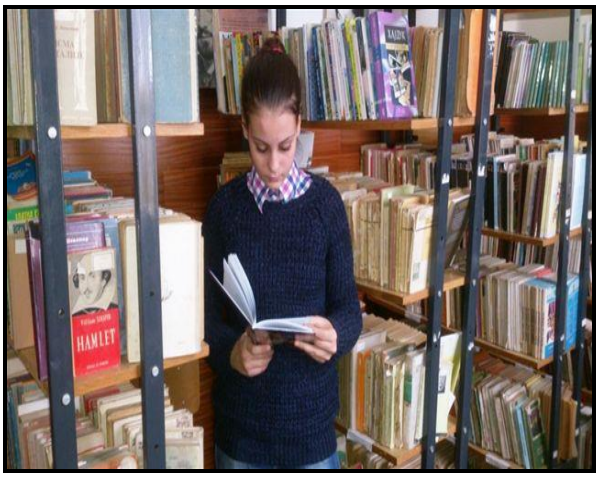

Књига

Кад узмем књигу у руке
Она ми зада силне муке,
Ал' што сам ближе крају,
Муке моје престају.

Књига ме води, она ме носи,
Знању учи и времену пркоси.

У њој сам принцеза, лепа сирена,
Птица бела, девојчица смела.

Кад прочитам све књиге,
Бићу без бриге!

Ива Баковић II-2

Књига

Док књигу читаш,
Стално се питаш:
„Шта ће на крају бити
И да ли ће добро победити?“

У књизи чудна бића живе,
Из књиге расту као са њиве.
Има ала, принцеза, принчева,
Чаробњака, вештица и краљева.

Књиге нас уче да будемо добри,
Да знамо шта нам је по вољи.
Тада лепше пишемо и причамо,
Уживамо што више знамо!

Слова, речи, реченице
Кроз књиге откривају лице,
Показују нам свет књиге
И тако нас решавају бриге.

Вук Радојковић *II-2*

ИНТЕРВЈУ СА ДРАГИМ УЧИТЕЉИМА

- Учитељ Божидар Анђелков-

Поводом уписа првака следеће школске године, имала сам част да одрадим интервју са мојим бившим учитељем, уједно и једном од двоје учитеља који жељно и нестрпљиво очекују нове прваке. Учитељ Божидар Анђелков, за кога сам и лично остала везана дао је веома занимљиве одговоре на постављена питања.

ЈА: „Колико сте генерација до сад испратили?“

УЧИТЕЉ БОЛЕ: „Сада испраћам седму генерацију.“

ЈА: „Коју генерацију нарочито памтите?“

УЧИТЕЉ БОЛЕ: „Свака генерација се памти на свој начин, јер је свака од њих јединствена прича за себе. Дакле, понаособ је немогуће издвојити било коју, јер их лично све памтим и чувам у срцу. А, природно, са сваком генерацијом доживим и успоне и падове- ми то проживљавамо заједно, имамо и лепе и ружне и тешке и лаке моменте, али се водим паролом коју често понављам ученицима "Када се ради, ради се, када се шали, шали се". Наравно, после неког времена, када та генерација оде од мене, остају само лепе

успомене, које заиста чувам годинама касније, и верујем да ћу их памтити још дуго, а сви ружни моменти којих никада нема превише, нестану с ветром и не памте се.“

ЈА: „По чему највише памтите нашу генерацију?“

УЧИТЕЉ БОЛЕ: „То су биле лепе, мирне, малтене без икаквих проблема године, у којима смо сви подједнако уживали. И када бих се из све снаге трудио да се сетим нечега што је ружно, не бих могао, јер, као што сам и рекао на претходном питању, остају само лепе успомене.“

ЈА: „Постоје ли неке догодовштине са часова којих ћете се увек сећати, на пример, у нашој генерацији?“

УЧИТЕЉ БОЛЕ: „Тога има много с обзиром колико сам генерација испратио, али, што се тиче посебно ваше генерације, нећеш ми замерити, али на прво место бих ставио твој контролни задатак на коме је задатак гласио "Напишите поврће које расте у башти" и ти, вероватно мислећи на купус, који служи са прављење сарме, написала си "сарма". Од тада, често спомињем и мојим садашњим четвртацима чувене сарме из баште, мада је замисао примамљива. А потом иде, на истом контролном, задатак: "Напиши биљку на слово Р" када су двоје ученика написали, у сагласности наравно "Рожда". Сећам се да сам питао све људе које сам познавао, чак и библиотекарку и педагога, тражио по Интернету али нигде нисам ништа нашао о томе, док сте ме ви убеђивали сви да то постоји. Био сам збуњен, нисам могао да признам то што сигурно не постоји, али сте ме ви толико убеђивали да је то био хаос. Онда следи прича једног од то двоје ученика да је то афричка ретка биљка, чији је расад добио од бабе из Африке. Када сам питао оца тог ученика он се смејао, а и ја сам, од све муке. Нисам се љутио, напротив, али ми је цела та прича била занимљива. То би биле неке од најзанимљивијих и најсмешнијих.“

ЈА: „Колико имате година радног стажа?“

УЧИТЕЉ БОЛЕ: „Пуних 27 година.“

ЈА: „Да ли Вам се некад, у току каријере десила нека већа непријатност са бившим ученицима?“

УЧИТЕЉ БОЛЕ: „Никада нисам имао никакву непријатност за све ово време, чак ни када

сам испратио бивше генерације – напротив неке од ранијих генерација који сад завршавају факултете, односно деца из тих генерација ми кући доносе дипломе као показатељ да су испунили сва моја највећа очекивања- УСПЕЛИ.“

ЈА: „Која је тајна Вашег успеха, да толико прирастете деци за срце и да им буде тешко да наставе даље без Вас?“

УЧИТЕЉ БОЛЕ: „Ту нема никакве тајне. То човек у себи или има или нема, најпростије речено. То не може да се научи никада.“

ЈА: Како се Ви осећате када морате да испратите неку генерацију?

УЧИТЕЉ БОЛЕ: „Увек ми је тешко, зато што имам велику жељу да то наше дружење потраје још мало, да сам са том децом још мало.“

ЈА: „Који је најважнији од свих савета које им пружате у току све четири године, и на чему највише инсистирате? Да ли очекујете много од својих ђака?“

УЧИТЕЉ БОЛЕ: „Разговарамо о много чему, с обзиром да су четири године, колико год брзо прошле, приличан временски период, али оно на чему највише инсистирам све време, и што сматрам да је најбитније је-да наставе школовање и да треба да заврше школу, и да у том смислу буду што успешнији. А, што се тиче, очекивања, сваки учитељ зна отприлике колико му деца поседују способности, и које колико може да постигне, али, углавном су то све паметна деца, јако надарена за све и свашта. Очекујем много од сваке генерације,али не пуштам да осећају било какав притисак, и једино што назначавам да треба да постигну је, као што сам рекао да се ишколују до краја, иако се човек учи док је жив-још једна моја парола.“

ЈА: „Како изгледа један Ваш обичан час?“

УЧИТЕЉ БОЛЕ: „Сваки час је прича за себе. На почетку радног дана обавезно кратко поразговарам са децом, да видим да ли су добро, да ли их нешто мучи,то је обавезна процедура поготово понедељком, јер је њему претходио викенд, тад се не видимо, и онда је потребно да знам да ли се осећају добро, јесу ли болесни, је ли им се десило нешто лоше и слично. Резултат тог кратког разговора диктира наш даљи рад. У смислу- ако је пола разреда болесно, или им се десило нешто лоше, онда се томе прилагођавам и томе прилагођавам наставу.“

ЈА: Како поступате са првацима?

УЧИТЕЉ БОЛЕ: „Како бих поступао и са својим рођеним дететом. То су, на неки начин, све моја деца, и ја сам им и "мама" и "тата" и све остало. А то, као што сам већ поменуо, или имаш у себи или не- ако можеш да привучеш децу к себи и оствариш комуникацију са њима - успео си, а и деца ће те релативно брзо заволети.“

ЈА : „Да ли Вам је тешко да остварите комуникацију са децом?“

УЧИТЕЉ БОЛЕ: „Као што сам и рекао, мени није тешко да успоставим комуникацију са децом. То је основ свега даље. Кроз то се види ко је какав и ко је проблематичан, њихови карактери и навике. Када се боље упознамо и поставимо одређена правила-то може, а то не, почну да ми се отварају и све причају, што је основ за поврење, а поверење је основ за сваку везу између људи.“

Моја генерација ће учитеља, у сваком случају памтити још дуго, а највише по томе што је био чврст и правичан, знало се кад је време за смех а кад за рад, могли смо да му верујемо, увек је био ту за нас, и узајамно смо градили и изградили чврсту везу и поверење, што је он и истицао током интервјуа да је најбитније. Свако кога учи наш учитељ има велике предиспозиције да постане велики човек и на време открије своје таленте. Такође, умео је да ствари постави тако да изгледају занимљиве- тако да смо ми провели најлепше године нашег детињства учећи на јако занимљив начин, и није нам било тешко- напротив, нисмо били сити контролних колико год да их је било. Учитељ нас је спремио за више разреде и за живот, давао нам савете и сугестије, причао нам и слушао нас, прирастао нам за срца, и развеселио сваки следећи дан и годину, на чему ћемо му ми бити, као и на стеченом знању, доживотно захвални, "учитељева чаролија" није престала! Његови садашњи четвртаци, које учитељ већ сад вредно припрема за више разреде, на питање шта, у кратким цртама мисле о свом учитељу су у глас викнули : "Наш учитељ је најбољи на целом свету и у околини!"

Деца су се, потом шалила са учитељем, унапред туговали јер га ускоро напуштају, а сви смо заједно, поготово учитељ уживали у дружењу и интервјуисању. Драги будући прваци, ваши нови учитељи вам се унапред радују и спремни су да вас дочекају, као и сваку генерацију до сад, широ отворених руку...

Софија Тасић, новинарска секција ОШ „Јован Јовановић Змај“

-Учитељица Јелица Петковић-

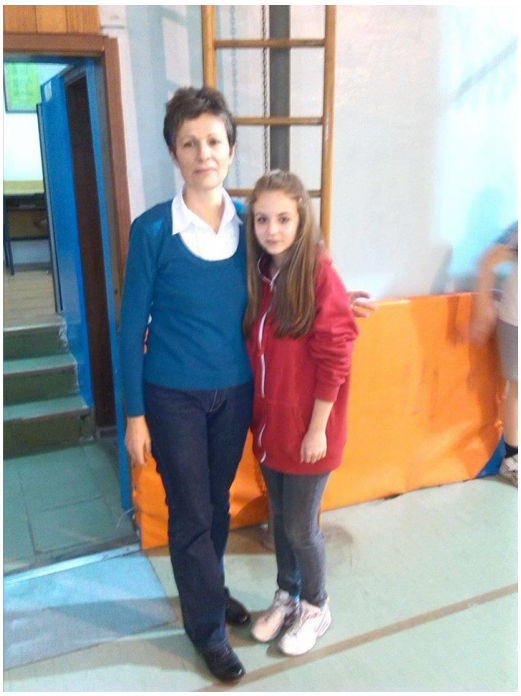

ЈА: „За почетак, колико сте генерација до сада извели ? (Укључујући и ову садашњу, јер ћете следеће године већ узети следећу, а ову пустити у бели свет, како би се рекло)“

УЧИТЕЉИЦА ЈЕЛИЦА: „Ова генерација ми је шеста по реду“.

ЈА: „Да ли бисте можда издвојили неку генерацију која се по нечему издвајала од осталих?“

УЧИТЕЉИЦА ЈЕЛИЦА: „Свака генерација је посебна на свој начин, а уједно су и сви једнаки по томе што желе и усвајају много знања, стичу разна искуства везана за дружење, шалу, разоноду.“

ЈА: „Свакако. Постоје ли неки дечији „бисери" са Ваших часова или обичаји које сте имали са неком од генерација?“

УЧИТЕЉИЦА ЈЕЛИЦА: „Дечијих бисера има баш доста, тако да не бих да издвајам. Обичај је да сви заједно решавамо проблеме под кровом „наше куће".“

ЈА: Да ли сте одувек знали да желите да будете баш учитељица?

УЧИТЕЉИЦА ЈЕЛИЦА: „Да, знала сам, јер сам се као мала стално играла учитељице и желела да једнога дана будем окружена мноштвом деце, коју ћу учити и од које ћу учити.“

ЈА: „Шта мислите, какав је први утисак деце о Вама? Како се на почетку постављате према својим новим ученицима: као строга учитељица- да би деца знала да морају озбиљно да раде, или као блажа- која ће разумети шта за децу значи полазак у школу?“

УЧИТЕЉИЦА ЈЕЛИЦА: „Претпостављам да је позитиван утисак, барем из разговора са својим бившим и садашњим ученицима. Свакако разумем шта значи полазак у школу, и ја сам била ђак. Трудим се да ђацима и њиховим родитељима пружим емпатију, али правила

постоје како у спорту тако и у школи, па се сходно томе и постављам, све у циљу остваривања најбољих резултата, како својих тако и код својих ученика.“

ЈА: „Да ли увек, али баш, баш увек имате довољно стрпљења за ученике који слабије усвајају градиво?“

УЧИТЕЉИЦА ЈЕЛИЦА: „Стрпљења имам, али свако стрпљење наравно има и своје границе. Правим разлику између стрпљења које треба пружити детету које не може да савлада градиво и стрпљења које треба пружити детету које не жели да се труди да усвоји исто, а поседује изузетне могућности. У таквим случајевима различитим методама покушавам да пробудим интересованња ученика.“

ЈА: „Шта Вам је најбитније када је у питању испраћање неке генерације у више разреде; да ли би то биле њихове оцене или општа свест о животу и односу према другим људима?“

УЧИТЕЉИЦА ЈЕЛИЦА: „Јесте ми најбитније знање, али не само оно које се мери оценама, већ и животно знање- свест о себи, о другима, о својим и туђим потребама и осећањима.“

ЈА: „Како бисте описали нашу, 2000. , генерацију и по чему ћете нас памтити?“

УЧИТЕЉИЦА ЈЕЛИЦА: „Свакако ћете бити упамћени по томе што сте моја једина генерација 2000. годишта. А сем тога поседујете све оно о чему смо малочас разговарале.“

ЈА: „И за крај, да ли постоји нека порука коју бисте пренели нама као осмацима или она која би се односила на све ваше бивше, садашње и будуће ђаке?“

УЧИТЕЉИЦА ЈЕЛИЦА: „Вама као будућим средњошколцима желим да останете такви какви сте: вредни, сложни, изнад свега разумни и скоро увек весели; наставите да испуњавате срца својих будућих наставника, професора, као што сте испунили и моје. А својим будућим ђацима бих препоручила да следе ваш пример.“

ЈА: „Хвала Вам, пре свега на овом интервјуу, али и на свим оним годинама када сте се трудили око нас и чинили све да ми израстемо у добре младе људе.“

Милица Станковић, новинарска секција ОШ „Јован Јовановић Змај“

У СУСРЕТ ПРОФЕСИОНАЛНОЈ ОРИЈЕНТАЦИЈИ

Баш као и прошле године у ово време Тим за професионалну оријентацију наше школе наговештава ново и занимљиво дружење ђака из свих школа у Општини Ковин. И већ ово заједничко дружење некако постаје и традиција којој се сваке године изнова радујемо. Прошлогодишња манифестације носила је назив „Кад порастем бићу...“ и дружење се базирало на квизу погађања различитих занимања. Ове године ће бити мало другачије, сазнаћемо ускоро!

„Змајчић“, лист ученика и наставника ОШ „Јован Јовановић Змај“ Ковин, Редакција: главна и одговорна уредница Јована Стојиљковић, деск Дејан Крецуљ, Софија Тасић, Милица Станковић, фотографија Мартин Радивојев, Интернет адреса www.zmajkovin.edu.rs, e-mail zmajkovin@gmail.com, штампа СЗР „Штампарија Бела“ Ковин.

ЂАЦИМА НА ПОЧЕТКУ ШКОЛСКЕ ГОДИНЕ

Одмора је било, хвала Богу, доста, и од кожне лопте само вуна оста.

Лопту, чигру ма'ни,змај и стрелу баци,купите се опетоко школе, ђаци.

Знам да ћете битии вредни и орни.А како и не би,овако одморни!